

Երես Լ. Ռոն Փերի
Տասներկու Առաջաների Բվորումից

Մայրեր Երեխաներին Սովորեցնում Են Տանը

*Ես հսկառում եմ, որ սատովածային ծրագրով
մասրական դերի մեջ է ամփոփում հաջող սերնդին
սկզբանական ու ուսուցչական ուղղություններում:*

Վերջնոր են հնարավորություններ ունեցել ճամփորդներու հերեն Դոնալդ Լ. Հոլսբրումի հետ Միացյալ Նահանգների կենտրոնական տարածքի հինգ քաղաքներու: Մեր այցենած բոլոր քաղաքներում լիաժամկետ միսիոներների հետ ժողով անցկացնելուց հետո մենք միսիոներական աշխատանքի վերաբերյալ ժողով էինք հանցկացնում ցցնրի և ծխնրի դեմքների արձագանքում:

Պուրիյան ներքո սնդանն էին դասավորում և ուսունական մատուցում: Դա մայրերի համար նրեխաներին ուսուցանելու հնարավորություն էր: Չափ հաճնիք էր տնանել, թե ինչպես ներեխաներն արձագանքում

Սան Պաուլո, Բրազիլիա

մայրերի կողմից սովորեցրած ամեն մի մանրութին: Նրանք կատարում էին իրենց առաջադրանքը ամբողջ օվկին և լիարժեք:

Սյու դեպքն ինձ հիշեցրեց, ինչպես նման սովորութին իմ մայրիկից: Ինչպես ներկի մարդարեն և նաև ձեզանից շատերը, նու ծնվել եմ լավ ծնողներից (տես 1Նշիքի 1.1):

Վերջնոր իմ հարազատներից մեկը ինձ ցույց տվեց չորս տնտեր, որտեղ մայրս գրառումներ էր կատարել Սփոփող Միության դասարանում դասավանդներու տարիներին: Կան նաև ուրիշ տնտերներ, որոնք նու դեռևս չեմ թերթել, սակայն այդ բոլոր տնտերները ներկայացնում են այն հարյուրավոր ժամերը, որ մայրս անցկացրել է դասերին պատրաստվելիս:

Մայրս մնած ուսուցիչ էր, նա ջանահրաբար և մանրակրկիտ էր պատրաստվում: Ես հստակ հիշում եմ նրա դասերին նախորդող օրները: Էր դասին պատրաստվելիս սնդանը ծածկվում էր գրքերով և գրառումներով: Նա այնքան շատ նյութ էր պատրաստում, որ վստահ նման դրա մի փոքր մասն էր օգտագործվում դասի ժամանակ, սակայն նաև վստահ եմ, որ իր պատրաստածի ոչ մի մասն անտեղի չի վատենվել: Ինչպես՞ս կարող եմ այդ մասին այդքան վստահորեն ասել: Նրա տնտերների էջնորդ թերթելով, կարծն, լսում էի ինչպես կ կրկին մայրս ուսուցանում ինձ: Կրկին համոզվեցի, որ նրա տնտերներում ցանկացած թեմայի մասին շափից շատ նյութ կար դասարանում մեկ դասի ընթացքում ներկայացնելու համար, սակայն այն, ինչ նա չէր օգտագործում դասարանում կիրառում էր իր նրեխաներին ուսուցանելիս:

Կարնիք է վստահությամբ ասել, որ չնայած մայրս շատ լավ ուսուցիչ էր Սփոփող Միության բույրերի համար, նա իր լավագույն ուսուցումը անցկացրել է իր նրեխաների համար՝ տանը: Անշոշտ, սա հիմնականում պայմանավորված էր նրանով, որ նա ավելի շատ ժամանակ անցկացնում էր իր նրեխաներին ուսուցանելիս, քան Սփոփող Միության բույրերին ուսուցանելիս, սակայն, կարծում եմ, որ նա այդքան մանրակրկիտ պատրաստվում

Էր, առաջինը, իր նրեխաններին Եկեղիքու տրնաջան ծառայության օրինակ լինելու համար, և նրկրորդ, որովհետու նա հասկանում էր, որ այն, ինչ տվյալում էր իր դասներին պատրաստվելիս, կարող էր մշտապես օգտագործել ավելի բարձր նպատակի համար՝ իր որդիներին և դուստրներին սովորեցնելիս:

Խնդրում նմ, թոյլ տվեր մի պահ կանգ առնել և ձնակ հնտ կիսվել այն մի քանի դասնրով, որ նա սովորել նմ իմ մայրիկից՝ տանը ավելտարանն ուսուցանելու մասին: Մայրս հասկանում էր իր նրեխաններին դնուս մանկու չափանիշները, արժեքները և վարդապետությունը ուսուցանելու գինը: Թենպես նա նրախտապարտ էր մյուսներին, ովքնը իր նրեխաններին ուսուցանում էին դրսում, լիներ դա դպրոցում, թե նկնդիցում, նա հասկանում էր, որ ծնողներին է վստահված իրենց նրեխաններին կրթելը, և ի վերջո ծնողները պետք է հավաստիանան, որ իրենց նրեխանները սովորում են այն, ինչ Երկնային Հայրը կցանկանար, որ նրանք սովորենին: Մայրս ինձ և մյուս նրեխաններին զգաշորեն քննում էր, թե ինչ ներ սովորել դրսում, հավաստիանալու համար, որ ճիշտ դասնը նն հասն մեր ականջներին և մեր մտքին:

Ես իշխում նմ այն օրնը, երբ վազնելով զայիս էի տուն, մտածելով, որ արդեն ազատ նմ օրվա դասներից, սակայն այդ պատրանքը արագ անհետանում էր, երբ տեսնում էի մայրս դրան շնչին կանգնած ինձ է սպասում: Երբ փորք էինք, մնագնից յուրաքնչուր խոհանոցում սեղան ուներ, որտեղ մայրս շարունակում էր ուսուցանել մեզ, երբ տան գործերն էր կատարում և ընթրիք պատրաստում: Նա ենթամբ ուսուցիչ էր և մեր դպրոցի կամ նկնդիցու ուսուցիչներից շատ ավելի պահանջնուու էր:

Մայրիկս աշխարհիկ և հոգևոր դասնը էր սովորեցնելու մեզ: Նա հավաստիանում էր, որ մենք բոլորս կատարեն ներ տեսային աշխատանքը, որը հաճախ նրա օգնությամբ էինք անում: Նա նաև Սփոփող Միության դասնը էր պարապում մեզ հետ: Մենք իհարկեն լսում էինք տեստրում գրված չկրծատված տարբերակը, ոչ թե մենք դասաժամին

համապատասխանող կրծատված տարբերակը:

Տանը սովորելու մաս էին կազմում սուրբ գրությունները, ներառյալ չափանակը, և մարգարենների, տնասնողների և հայտնողների խոսքները մտապահենլը: Մայրս համոզված էր, որ միտքը կթուղանա, նրեն մշտապես չմարզվի: Նա մեզ սովորեցնելու էր սպասքը լվանալ, կարագ հարու և այլ գործերում օգնել: Նա համոզված էր, որ չպետք է թռյու տալ նրեխանների միտք սողոսկնն դատարկ մտքները, անգամ նրբ նրանք ֆիզիկական աշխատանք նն կատարում:

Ես չնմ օգտագործում մայրիկիս որպես օրինակ այսօրվա աշխարհի ծնողների համար: Ժամանակներն այլ են, սակայն ժամանակների փոխվելու հնտ մնկտնդ ծնողների ուսուցումը նրբներ չպետք է արժեգրկի: Շատ գործեր նն կապում մի սնրնին մյուսին, սակայն այդ գործերից ամենակարենոր հավանաբար տանը ծնողների կողմից նրեխաններին ուսուցանելն է: Դա հատկապես ժիշտ է, երբ մենք արժեքներ, բարոյական և էրիկական չափանիշներ և հավատ նն ուսուցանում:

Տանն ուսուցանելու կարևորությունը շատ է մնծանում այսօրվա աշխարհում, որտեղ հակառակորդի ազբեցությունը լայն տարածում է գտնել, և նա հարձակվում է, փորձնով աղճատել և քայրայն մեր հասարակության բուն հիմքը՝ ընտանիքը: Ծնողները պետք է գիտակցնեն, որ տանն ուսուցանելն ամենասուրբ և ամենակարենոր պարտականությունն է: Չնայած

մյուս հաստատությունները, նկնդիցին և դպրոցը, կարող նն աջակցնել ծնողներին՝ «կրթելու նրեխային իր ճանապարհին համամատ» (Առակաց ԻԲ.6), ի վերջո, այդ պատասխանաւությունը ընկած է ծնողների վրա: Ըստ նրջանկության մնա ծրագրի, ծնողներին է վստահված մնր Երկնային չոր զավակների խնամքն ու զարգացնում: Մեր ընտանիքները նրա աշխատանքի և փառքի անբաժանելի մասն նն կազմում «իրականացնելու մարդու անմահությունն ու հավերժական կյանքը» (Սովոր 1.39): Աստծո հավերժական ծրագրում ծնողներն նն կատարում հիմնական դերն իրենց նրեխանների կյանքում: Բարենքախտաբար, նրանց կյանքում այլ մարդիկ է նն ներգրավվում, ովքնը կարող նն անել այն, ինչ ծնողները չնն կարող: Ամեն դնապրում, Տերը ծնողներին է պատվիրեն լուսի և ճշմարտության մնջ մնծացնել իրենց զավակներին (տես Վեմ 93.40):

Ծնողները պետք է լուս ու ճշմարտություն բնրնեն իրենց տուն՝ ամեն անգամ ընտանեկան առքրքի, սուրբ գրություն ուսումնասիրենու, ընտանեկան նրեկոյի, բարձրաայն գիրք կարդալու, երգի և ընտանեկան ճաշի միջոցու: Նրանք գիտնեն, որ ամեն օր արդարակյաց, բարեխիդ, հետևողական ձեռվ ծնողական պարտականությունները կատարեն աշխարհում բարու ամենահզր և կեննտունակ ուժն է: Ցանկացած հասարակության կեննտունակության, մարդկանց նրջանկության, նրանց բարգավաճման և խաղաղության արմատները

գտնվում են տանը նրեխաններին սովորեցնելու մեջ:

Երեց Չողնիք Ֆիլիփինգ Սմիթն ուսուցանել է. «Ծնողների պարտականությունն է ուսուցանել իրենց զավակներին չիտու Քրիստոսի ավետարանի փրկող սկզբունքները, որպեսզի նրանք կարողանան իմանալ, թե ինչու պնտը է մկրտվել և մկրտությունից հետո իրենց սրտու ցանկություն ունենան շարունակել պահել Աստծո պատվիրանները, որ նրանք կարողանան զնալ նույն նրա ներկայությունը։ Իմ լավ նորայիններ և քույրներ, դուք ցանկանո՞ւմ եք ձեր ընտանիքներին, ձեր նրեխաններին ձեզ հետ ունենալ, դուք ցանկանո՞ւմ եք կնքվել ձեր նախայինների և նախամայների հետ։ ... Եթե ցանկանում եք, ապա պնտը է ուսուցանելը սկսեք օրորոցից։ Դուք պնտը է ուսուցանելը և՛ օրինակով, և՛ ցուցումով» (in Conference Report, Oct. 1948, 153):

Տանն ուսուցի դեռ կատարող մայրիկին օրինակը հիմնականում սովորեցնելու վերաբերյալ մենք այլ միտք է։ Եկեղեցու նմկավարները շատ ժամանակ են տրամադրում, մտածելով, թե ինչպես կարենի է բարելավել Եկեղեցու ուսուցումը։ Ինչո՞ւ ենք մենք այդրան ժամանակ և ջանքներ ներդնում։ Որովհետև հավատում ենք ուսուցման անսահման զորությանը, որն անհատների հավատն է ավելացնում և ընտանիքներ ամրապնդում։ Ես հավատում եմ, որ Եկեղեցում ուսուցումը բարելավելու համար ամենաարդյունավելու միջոցներից մենք մեր տներում ուսուցումը բարելավելն է։ Տանն ուսուցանելը պատրաստում է մեզ ավելի արդյունավելու ուսուցմանը Եկեղեցում, իսկ Եկեղեցում ուսուցանելն օգնում է մեզ ավելի արդյունավելու ուսուցանել տանը։ Ողջ Եկեղեցում կան ճաշի սեղաններ՝ ծածկված տարբեր ուսումնական նյութերով և ուսուցանվող դասերի վերաբերյալ մտքերով լի տեսքուր։ Հիտու Քրիստոսի ավետարանն ուսուցանելու համար չափից շատ պատրաստվել հնարավոր չէ, քանզի ավետարանի ներմրտումներն, անկախ նրանից դասի ժամանակ կօգտագործվեն, թե ոչ, կարող են միշտ ուսուցանվել տանը։

«Ընտանիք՝ Հայտարարություն Աշխարհին» հոչակագրի,

Աշխարհին» ոգեշնչված հոչակագիր սահմանում է։

«Ամուսինը և կինը սուրբ պատասխանատվություն են կրում սիրելու և հոգ տանելու միշմանց և նրեխանների համար։ «Որդիքը Տիրոց ժառանգությունն են» (Սաղմոս ՃԵ.3)։ Ծնողների սուրբ պարտականությունն է՝ դաստիարակել նրեխաններին սիրու և առարինության մթնոլորտում, ապահովել նրանց նյութական և հոգեոր կարիքները, ուսուցանել նրանց սիրել և ծառայել մենք միտակն, պահել Աստծո պատվիրանները և օրինապաշտ քաղաքացիներ լինել, որտեղ է, որ ապրեն։

... Հաստ աստվածային ծրագրի՝ հայրները պնտը է նմկավարնեն իրենց ընտանիքները սիրով ու առարինությամբ, և պատասխանատու իինեն ապահովելու ընտանիքի կննական կարիքներն ու պաշտպանությունը։ Մայրները, հատկապնա, պատասխանատու են իրենց նրեխանների դաստիարակման համար։ Այս սուրբ պարտականություններն իրականացնելիս, հայրերն ու մայրերը պարտավոր են օգնել միշմանց որպես հավասար գործընկերներ» (Liabona, Oct. 2004, 49):

Հաստ «Ընտանիք՝ Հայտարարություն Աշխարհին» հոչակագրի, տանն ուսուցանելու սկզբունքները, որոնք են ուսուցանեցի, վերաբերում են մորը և հորը նրկուատներ, սակայն դրանք հատկապնա հատուկ են մոր դերին։ Հայրերը հիմնականում իրենց օրվա մնած մասն անցկացնում են տնից հեռու՝ իրենց աշխատանքի վայրում։ Դա է մի քանի պատճառներից մենք, որ տանը

նրեխային ուսուցանելու պատասխանատվությունը հիմնականում ընկած է մոր վրա։ Չնայած հաճախամանները տարբեր են և միշտ անհնար է կատարյալ իրավիճակ ունենալ, ես հավատում եմ, որ աստվածային ծրագրով մայրական դերի մեջ է ամփոփվում հաջորդ սերնդին սնուցնելն ու ուսուցանելը։ Այսօր մենք այնքան շատ մարտահրավերներ ենք տնեսնում կործանարար և ոչաղորություն շնորհ ազդեցությունների մեջ, որոնք նպատակ են հետապնդում շնորհ Աստծո զավակներին։ Մենք տեսնում ենք, որ շատ նրիտասարդներ չունեն խորը, հոգեոր արմատներ հավատով կանգուն մնալու համար, նրբ անհավատության և հուսահատության փորորիկները մոլնգնում են նրանց շորջը։ Մենք Երկնային չոր զավակներից շատերը տարփում են աշխարհիկ ցանկություններով։ Ամբարշտության կատարի գործը մեր նրեխանների դնմ շատ ավելի խորամանկ և լիտիաբար է կատարվում, քան նրբեւ։ Տանը Հիտու Քրիստոսի ավետարանն ուսուցանելը նրեխաններին աշխարհիկ ազդեցություններից պաշտպանող և մենք մնկուախչ շնորհ է ավելացնում։

Աստված օրինի ձեզ, Սինի հրաշախ մայրներ և հայրներ։ Նա ձեր խնամքին է հանձնել Իր հավերժական զավակներին։ Որպես ծնողներ մենք գործընկերներ ենք Աստծո հետ՝ Իր զավակների մեջ Իր գործն ու փառքը իրականացնելու համար։ Մենք սուրբ պարտականությունն է լավագոյն ձևով գործել։ Այս մասին ես վկայում եմ Հիտու Քրիստոսի անունով, ամեն։ ■